

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság**

**ítélete**

**Az ügy száma:** Pfv.I.21.194/2021/4.

**A tanács tagjai:** Dr. Harter Mária a tanács elnöke

Dr. Mocsár Attila Zsolt előadó bíró

Dr. Szabó Klára bíró

**A felperesek:** I. rendű felperes neve

(I. rendű felperes címe)

II. rendű felperes neve

(II. rendű felperes címe)

**A felperesek képviselője:**

Dr. Sándor Bernadette Ügyvédi Iroda

(ügyvédi iroda címe;

ügyintéző: dr. Sándor Bernadette ügyvéd)

**Az alperes:** alperes neve

(alperes címe)

**Az alperes képviselője:**

Dr. Sziklai Melinda kamarai jogtanácsos

**A per tárgya:** végrehajtás megszüntetése

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:**

az alperes

**A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:**

Tatabányai Törvényszék

2.Pf.20.056/2021/5.

**Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:**

Esztergomi Járásbíróság

7.P.20.900/2020/18.

**Rendelkező rész**

A Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű felperes vonatkozásában helyben hagyja, a II. rendű felperes vonatkozásában, továbbá a le nem rótt kereseti illeték viselését illetően megváltoztatja és a II. rendű felperes ellen dr. S.Á. önálló bírósági végrehajtó előtt 0454.V.1586/2019. számon folyó végrehajtást megszünteti.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 1.487.730 (egymillió-négyszáznolcvanhétezer-hétszázharminc) forint felülvizsgálati eljárási költséget, ezt meghaladóan mindegyik fél viseli a saját perköltségét.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak – az állami adó és vámhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára – 750.000 (hétszázötvenezer) forint le nem rótt kereseti és 1.050.000 (egymillió-ötvenezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket, míg az ugyancsak le nem rótt 750.000 (hétszázötvenezer) forint kereseti és 1.050.000 (egymillió-ötvenezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

A jelen ítélettel megszüntetett végrehajtás költségeit az alperes viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

**Indokolás**

## A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2006. szeptember 5-én aláírt és 2006. szeptember 13-án közjegyzői okiratba foglalt szerződés alapján kölcsönt adott az I. rendű felperesnek, aki vállalta annak visszafizetését. A peres felek közjegyzői okiratba foglaltan jelzálogszerződést is kötöttek, melyben a felperesek a tulajdonában álló két ingatlanra jelzálogjogot alapítottak az alperes javára az I. rendű felperest terhelő kölcsöntartozás visszafizetésének biztosítékeként. A jelzálogszerződésben szerepel, hogy amennyiben a jelzálogjoggal terhelt ingatlanokra harmadik személy javára végrehajtási jogot jegyeznek be, az alperes él az azonnali hatályú felmondás jogával, melynek következtében követelése azonnal esedékessé válik.

[2] Az alperes a kölcsönszerződést 2009. március 20-án azonnali hatállyal felmondta. A felmondó levelet 2009. március 23-án kézbesítették az I. rendű felperesnek, míg a felmondó levél másolatát a II. rendű felperes 2009. március 24-én vette át.

[3] Az I. rendű felperes ellen a jelen perben nem álló B.M. végrehajtást kezdeményezett, ebbe a végrehajtási eljárásba (melynek ügyszáma 81.V.1006/2008.) az alperes zálogjogosultként bekapcsolódott. Bekapcsolódását a végrehajtást foganatosító bíróság a 2009. június 4-én kelt és 2009. június 26-án jogerőre emelkedett végzésével engedélyezte.

[4] A jelen perben nem álló Alapítvány is végrehajtást kezdeményezett az I. rendű felperes ellen. A 0081.V.1408/2009. számú végrehajtási ügyben az I. rendű felperes tulajdonában álló egyik ingatlant érintően az önálló bírósági végrehajtó ingatlan árverési hirdetményt bocsátott ki 2011. december 13-án. Az ingatlan árverési hirdetményben az alperes a további végrehajtást kérők csoportjában szerepel.

[5] A 0081.V.1408/2009. számú végrehajtási ügyben a végrehajtó 2013. június 11-én ingatlan árverési hirdetményt tett közzé, mivel az azt megelőző ingatlanárverés sikertelen volt. Ezt követően 2014. június 24-én 0081.V.1408/2009/26. számon ismét árverési hirdetményt tett közzé, a 2014. augusztus 11-én kelt 0081.V.1408/2009/29. számú ingatlan árverési jegyzőkönyvben pedig megállapította, hogy az árverés sikertelen volt. Ezt követően a végrehajtó 2015. november 24-én ingatlan árverési hirdetményt tett közzé, ismételt árverési eljárásban, és a 2016. február 15-én kelt ingatlan árverési jegyzőkönyvben állapította meg, hogy az árverés vevő hiányában sikertelen maradt. A következő ingatlan átvételi eljárási hirdetmény közzétételének időpontja 2016. február 15. volt. A végrehajtó 2016. június 18-án az átvételi árverést berekesztette. Ezeket a végrehajtási cselekményeket S.M. önálló bírósági végrehajtó foganatosította. H.Z.Cs. állandó helyettes bírósági végrehajtó 2019. április 13-án a 0081.V.0784/2009/11. számon átiratban tájékoztatta az alperest, hogy a korábban S.M. önálló bírósági végrehajtó által kezelt végrehajtási ügyeket ügyintézésre átvette.

[6] Az alperes 2015. szeptember 29-ei keltezésű elszámoló levelével értesítette az I. rendű felperest, hogy nem állapított meg tisztességtelenül felszámított követelést, ebből következően az I. rendű felperesnek túlfizetése nem keletkezett.

[7] Az alperes 2019. június 13-án közjegyzői okiratba foglaltatta azon nyilatkozatát, mely szerint az I. rendű felperes lejárt és esedékes tartozását többszöri felszólítás ellenére nem fizette meg, ezért a kölcsönszerződést magánokiratba foglaltan 2009. március 20-án azonnali hatállyal felmondta és a közjegyzői okirathoz csatolt tértivevény tanúsága szerint a felmondást 2009. szeptember 23-án közölte az I. rendű felperessel. Ez a közjegyzői okirat tartalmazza továbbá az alperes azonnali hatályú felmondását is. Ezt követően az alperes közjegyzői okirat végrehajtási záradékolása iránt 2019. július 26-án terjesztette elő kérelmét a felperesek ellen. A végrehajtás elrendelésére 2019. szeptember 26-án került sor az I. rendű felperessel, mint adóssal szemben a II. rendű felperessel, mint zálogkötelezettal szemben.

### **A felperesek keresete, az alperes védekezése**

[8] A felperesek keresetükben az ellenük indult végrehajtás megszüntetését kérték arra hivatkozással, hogy a követelés 2019. február 6-án elévült. A követelés elévülése a zálogjogon alapuló igényérvényesítés lehetőségét is kizárja, a követelés elévülését követően kezdeményezett végrehajtásokat pedig meg kell szüntetni.

[9] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Előadta, hogy felszólító levélben hívta fel teljesítésre az I. rendű felperest, ez a körülmény megszakította az elévülést, továbbá az a tény is, hogy zálogjogosultként bekapcsolódott az I. rendű felperessel szemben más jogosult által kezdeményezett végrehajtási eljárásba, amely a végrehajtási eljárásban több végrehajtási cselekményre került sor, amelyek ugyancsak megszakították az elévülést.

### **Az első- és másodfokú ítélet**

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította a keresetet. Ítélete indokolásában megállapította, hogy az alperes felmondásának közlésére az I. rendű felperes esetében 2009. március 23-án került sor, így a követelés elévülése 2009. március 24-től kezdődött. Az elévülést megszakította az alperesnek, mint zálogjogosultnak a bekapcsolódását engedélyező eljárás. Abban a végrehajtási ügyben, melybe az alperes bekapcsolódott, több végrehajtási cselekmény is történt (például 2016. február 15-én az ingatlan árverési hirdetmény kiállítása), melyek ugyancsak megszakították az elévülést. Az alperes 2019. július 26-án az ötéves elévülési időn belül kezdeményezte a közvetlen végrehajtás elrendelését a felperesek ellen.

[11] A felperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság közbenső ítéletével megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét, megállapította, hogy az alperes követelése a felperesekkel szemben 2019. március 5-én elévült, és arról rendelkezett, hogy az elsőfokú eljárást az érdemi tárgyalási szakban kell folytatni.

[12] Közbenső ítélete indokolásában kifejtette a másodfokú bíróság, hogy a 2009. évi felmondás tényét a 2019. június 13-án kiállított közjegyzői okirat tanúsította, tehát 2009. június 13-án teljesült a végrehajtási záradékolás valamennyi törvényi feltétele, eddig az időpontig kizárólag olyan cselekmények szakíthatták meg az elévülést, amelyek megfeleltek az 1959-es Ptk. 327.§ (1) bekezdése előírásának. A másodfokú bíróság érvelése szerint az

alperes zálogjogosultként bekapcsolódása az I. rendű felperes elleni végrehajtásba, nem teremtett lehetőséget az alperes követelése elévülésének megszakadására. A zálogjogosultra a végrehajtási eljárás során megillető jogok és kötelezettségek tekintetében a végrehajtást kérőre irányadó szabályokat kell alkalmazni, ez azonban még nem jelenti azt, hogy a végrehajtást kérő jogállása illetné meg. Az egyes végrehajtási cselekmények annyiban minősülhetnek a követelés elévülését megszakító cselekménynek, amennyiben azok megfelelnek az 1959-es Ptk. 327.§ (1) bekezdése szerinti elévülést megszakító cselekményeknek. Az alperes bekapcsolódását engedélyező végzés megszakította a követelés elévülését, ugyancsak megszakította a követelés elévülését az I. rendű felperes 2014. február 6-án írt panaszlevele és az alperes 2014. március 5-én kelt válaszlevele, azonban az árverési hirdetések, a végrehajtói jegyzőkönyvek, valamint az alperes elszámoló levele nem szakították meg az elévülést. Az alperes 2014. március 5-én kelt felszólító levelétől számított öt éven belül nem történt olyan cselekmény, ami megszakította volna a követelés elévülését.

[13] A másodfokú bíróság rámutatott arra is, hogy mivel a perfelvétel teljes körű volt, a közbenső ítélet meghozatalát az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi álláspontja indokolta.

### **A felülvizsgálati kérelem**

[14] A jogerős közbenső ítélet ellen – hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása, amennyiben erre nincsen lehetőség, a másodfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítása iránt – az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

[15] Eljárási szabálysértésként arra hivatkozott, hogy szükségtelen és téves a közbenső ítélet meghozatala. Ez egyrészt az eljárás elhúzódásához vezet, másrészt kizárja a későbbiek folyamán megszülető jogerős ítéleti döntéssel szemben az esetleges felülvizsgálati kérelem előterjesztését abban az esetben, ha az elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság helybenhagyja. Az elévülés „nem jog, hanem tény”, melynek fennállása vagy fenn nem állása nem lehet közbenső ítélet tárgya, az adott perben nincs is összecszerűségi, vagy mennyiségi vita a felek között, továbbá a közbenső ítélet csak pozitív tartalmú lehet, hiszen a keresettel érvényesített jog fenn nem állása esetén nem közbenső ítéletet kell hozni, hanem a keresetet el kell utasítani.

[16] Anyagi jogszabálysértésként azt adta elő, hogy a másodfokú bíróság az 1959-es Ptk. elévülésre vonatkozó szabályait tévesen, továbbá egymással összemosva alkalmazta és önkényesen határozta meg azokat a jogcselekményeket, melyeket „alkalmasnak” vagy „nem alkalmasnak” minősített az elévülés megszakítása szempontjából. A végrehajtási eljárásba bekapcsolódását a követelés bírósági úton történő érvényesítésének kell tekinteni, és mint ilyen az elévülést megszakította. A másodfokú bíróság által hivatkozott BH2020.179. számú eseti döntés nem támasztja alá a törvényszék álláspontját, ezzel szemben az alperes álláspontját erősíti, hiszen bekapcsolódásának éppen az volt a célja, hogy az I. rendű felperes elleni végrehajtási eljárásban a zálogjogosultnak az igénye érvényesülhessen. A másodfokú bíróság álláspontjának elfogadása azt eredményezné, hogy ha a jogosult a végrehajtási eljárásban zálogjogosultként szerepel és adott esetben jelentős összegű megtérülést is realizál, az adott eljárás mégsem minősülne a követelés érvényesítésének és a végrehajtási eljárás során attól függetlenül elévülhetne a követelés. Ugyancsak téves a másodfokú bíróság azon

álláspontja, mely szerint a végrehajtási cselekmények csak annyiban minősülhetnek a követelés elévülését megszakító cselekménynek, amennyiben azok egyidejűleg az 1959-es Ptk. 327.§ (1) bekezdésébe foglalt elévülést megszakító cselekménynek is minősülnek. A másodfokú bíróság nem indokolta meg, hogy a bekapcsolódást engedélyező végzést miért sorolta a „fizetési felszólítás” kategóriába, ugyanakkor miért nem tekintette elévülést megszakító cselekménynek az éveken át zajló végrehajtási cselekményeket. Egyébként a bekapcsolódás mellett több alkalommal „került sor alperes és felperesek között olyan kommunikációra, amely tartalma alapján fizetési felszólításnak tekintendő” és mint ilyen az elévülést megszakította. Az elszámoló levélben a tényállás és a jogviszony megjelölése szerepel, abban tájékoztatta a címzettet, hogy végrehajtás van ellene folyamatban, továbbá arról, hogy a végrehajtót tájékoztatta az elszámolás megtörténtéről és felhívta az I. rendű felperest, hogy tartozása rendezése érdekében keresse fel. Az I. rendű felperes kétségtelenül azonosítani tudta a vele szemben támasztott követelést, az annak alapjául szolgáló jogviszonyt és tudatában volt annak, hogy a követelést vele szemben érvényesíteni kívánja.

[17] A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

### **A Kúria döntése és jogi indokai**

[18] A felülvizsgálati kérelem részben alapos.

[19] A Pp. 406. § (1) bekezdésében és a 424. § (1) és (3) bekezdéseiben foglaltak együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálatot anyagi jogi, vagy eljárásjogi jogszabálysértés egyaránt megalapozhatja, utóbbi azonban csak akkor, ha az annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.

[20] A perbeli esetben a másodfokú bíróság eljárási szabálysértést követett el a közbenső ítélet meghozatalával: megsértette a Pp. 341.§ (4) bekezdésében foglaltakat.

[21] A közbenső ítélet hozatalának alapvető feltétele az, hogy a követelés a jogalap és az összeg (mennyiség) szerint ténylegesen elkülöníthető legyen. Ez főleg kártérítési perekben fordul elő, ezzel szemben ha a végrehajtás megszüntetése iránt indított perben a keresettel érvényesített jog fennállása megállapítható, annak következménye a végrehajtás megszüntetése lehet, amely kérdésről a bíróság ítélettel dönt. Arra sincs eljárásjogi lehetőség, hogy a bíróság ítéletének rendelkező részében – vagy ahogy az a perbeli esetben történt közbenső ítéletének rendelkező részében – megállapítsa a végrehajtással érintett követelés elévülését, ez a megállapítás az indokolás tartalmi eleme, mint a végrehajtás megszüntetéséről rendelkező ítélet indoka. Utal a Kúria arra is, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti per nem megállapítási per, és a végrehajtás megszüntetésére irányuló kereset nem foglal magában megállapítás iránti igényt is, másrészt végrehajtással kapcsolatban megállapítási per indítása fogalmilag kizárt azon az alapon, hogy a követelés a felperessel szemben elévült. Megállapításra irányuló kereseti kérelemnek ugyanis csak akkor van helye, ha a kért megállapítás a felperes jogainak az alperessel szemben való megóvása végett szükséges, és a felperes például a jogviszony természeténél fogva vagy valamely más okból teljesítést nem követelhet.

[22] A jelen végrehajtás megszüntetése iránti perben amennyiben a másodfokú bíróságnak az volt az álláspontja, hogy az alperes követelése a felperesekkel szemben elévült, ítéletével meg kellett volna változtatnia az elsőfokú bíróság ítéletét és a felperesek elleni végrehajtást meg kellett volna szüntetnie. A másodfokú bíróság által választott eljárásjogi megoldás jogszabálysértő, ez indokolta a másodfokú bíróság határozatának hatályon kívül helyezését.

[23] A másodfokú bíróság által vétett eljárási szabálysértés következménye a másodfokú bíróság határozatának hatályon kívül helyezése és a másodfokú eljárás megismétlése, új másodfokú határozat hozatalának kötelezettségének előírása is lehetett volna, azonban az adott esetben a Kúria rendelkezésére álltak a jogszabályoknak megfelelő döntés meghozatalához szükséges adatok, így a jogvita tárgyában – abban, hogy a végrehajtási jog elévülése következtében indokolt-e a felperesek elleni végrehajtás megszüntetése – érdemben határozott. Ebben a kérdésben a perben eljáró bíróságok részben helyezkedtek helyes álláspontra.

[24] Tényként állapítható meg, hogy az alperes az I. rendű felperessel kötött kölcsönszerződést 2009. március 20-án azonnali hatállyal felmondta, a felmondó levelet 2009. március 23-án kézbesítették az I. rendű felperesnek. A felmondó levél másolatát a II. rendű felperes 2009. március 24-én átvette. A felmondó levél, illetve a felmondó levél másolatának kézbesítését követő napon tehát az I. rendű felperes esetében 2009. március 24-én, a II. rendű felperes esetében pedig 2009. március 25-én kezdődött meg a kölcsönszerződésből eredő követelés elévülése. Az I. rendű felperest pénzfizetési kötelezettség terhelte, a II. rendű felperest pedig helytállási kötelezettség a zálogtárggyal.

[25] Az I. rendű felperest illetően a jelen per szempontjából lényeges az a körülmény, hogy vele szemben B.M. végrehajtást kezdeményezett, és ebbe a végrehajtási eljárásba az alperes zálogjogosulthként bekapcsolódott. A Alapítvány is végrehajtást kezdeményezett az I. rendű felperes ellen, amely a végrehajtási ügyben az I. rendű felperes tulajdonában álló egyik ingatlant érintően a végrehajtó által kibocsátott árverési hirdetményben az alperes a további végrehajtást kérők csoportjában szerepel. Az alperes a szerződés 2009. évi felmondását követően választhatott a számára nyitva álló lehetőségek közül: az I. rendű felperessel szembeni követelését a felmondás közjegyzői tanúsítását követően a közjegyzői okiratok záradékolása útján „önálló” végrehajtás keretében érvényesíti, vagy a más által az I. rendű felperes ellen már megindított végrehajtási eljárásba zálogjogosulthként bekapcsolódik. Az alperes 2009-ben a lehetőségek közül az utóbbit választotta: zálogjogosulthként bekapcsolódott az I. rendű felperes ellen mások által már kezdeményezett végrehajtási eljárásba. A másodfokú bíróság arra helyesen mutatott rá, hogy az alperes bekapcsolódását engedélyező végzés a követelés elévülését megszakító végrehajtási cselekmény volt (a végzés jogerőre emelkedésétől kezdődött ismét a követelés elévülése), ehhez képest és önmagában is ellentmondásos azonban az a megállapítása, hogy az alperes zálogjogosulthként bekapcsolódása az I. rendű felperes elleni végrehajtási eljárásba a továbbiakban nem teremtett lehetőséget az alperesi követelés elévülésének megszakadására. Az alperes zálogjogosulthként bekapcsolódását követően a végrehajtási ügyben éveken keresztül folyamatosan történtek a végrehajtási cselekmények, amelyek – mivel az alperes a végrehajtási eljárás résztvevője volt, eredményes végrehajtás esetén privilegizált helyen tarthatott igényt követelésének kiegyenlítésére – megszakították az alperes követelésének és most már a követeléshez fűződő végrehajtási jog elévülését, és a végrehajtási cselekmények megvalósulását követően a végrehajtási jog elévülése újból megkezdődött. Ezek a körülmények tehát nem hagyhatók figyelmen kívül az I. rendű felperessel szembeni követelés elévülésének vizsgálata során.

[26] A rendelkezésre álló adatokból az állapítható meg, hogy a 0081.V.1408/2009. számon indult végrehajtási ügyben az alperes követelésével kapcsolatos végrehajtási jog elévülését megszakító (utolsó) végrehajtási cselekményre 2016. június 18-án került sor, ekkor a végrehajtó az átvételi árverést berekesztette. Az ezt követő naptól az alperes követelésének és az ahhoz kapcsolódó végrehajtási jognak az elévülése ismét megkezdődött, de az alperes az ettől számított ötéves elévülési időn belül: 2019. június 13-án közjegyzői okiratba foglaltatta az „önálló” végrehajtás elrendeléséhez szükséges nyilatkozatát (mely szerint a kölcsönszerződést 2009. március 20-án felmondta), majd 2019. július 26-án előterjesztette a kérelmét a közjegyzői okirat végrehajtási záradékolására, így 2019. szeptember 26-án került sor a végrehajtás elrendelésére az I. rendű felperessel szemben.

[27] Mindezek alapján megállapítható, hogy a végrehajtandó követelés és végrehajtásának joga az I. rendű felperessel szemben nem évült el, a végrehajtás megszüntetésének az I. rendű felperes esetében nem volt helye.

[28] A másodfokú bíróság arra helyesen utalt, hogy az 1959-es Ptk. 327.§ (1) bekezdése tartalmazza az elévülést megszakító cselekményeket, azonban a jelen esetben nem lehet eltekinteni attól a körülménytől, hogy az I. rendű felperes és az alperes a kölcsönszerződésüket közjegyzői okiratba foglalták, ezzel megteremtve az alperes számára a közvetlen végrehajtás lehetőségét. Abban az esetben, ha mód van a végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazására, akkor csak a „végrehajtási cselekmény” olyan célravezető jogérvényesítési lépés, amely az elévülés megszakítását eredményezheti. Ilyen célravezető jogérvényesítési lépésnek minősült az is, hogy az alperes zálogjogosultként bekapcsolódott az I. rendű felperes elleni végrehajtásba, hiszen nem volt kizárt, hogy az alperes zálogjoga alapján jusson hozzá az I. rendű felperessel szembeni követeléséhez.

[29] Megjegyzi a Kúria: a BH2020.179. számú eseti döntésében arra a következtetésre jutott, hogy a zálogjogosult bekapcsolódását engedélyező végzés nem minősül a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal egy tekintet alá eső végrehajtható okiratnak, a zálogjogosult bekapcsolódásával indult végrehajtás megszüntetése nem kérhető. A Kúria ebben a döntésében azonban nem azt állapította meg, amire a másodfokú bíróság utal, hogy a végrehajtást kérő jogállása nem illeti meg a zálogjogosultat, hanem azt, hogy az 1952-es Pp. 369.§ a) pontjának alkalmazási körében a zálogjogosult bekapcsolódását engedélyező végzés nem minősül a végrehajtási záradékkal ellátott okirattal egy tekintet alá eső végrehajtható okiratnak. Az említett eseti döntésben megfogalmazottak az 1952-es Pp. 369.§ a) pontja szerinti alkalmazási kört érintő értelmezésre vonatkoznak, arra, hogy miért nem kérhető a zálogjogosult bekapcsolódásával indult végrehajtás megszüntetése.

[30] Rámutat a Kúria, hogy az alperes a zálogjogosulti bekapcsolódással nem vesztette el a jogát arra, hogy ha a jelzálogjogosulti bekapcsolódása nem vezet eredményre, éljen az „önálló” végrehajtás megindításának lehetőségével. A végrehajtási jog szempontjából mindkét végrehajtási eljárás során végzett cselekmények végrehajtási cselekményeknek számítanak.

[31] A kölcsönszerződés alapján az I. rendű felperes a kölcsön visszafizetését vállalta, míg a II. rendű felperes az ingatlanával helytállási kötelezettséget vállalt az I. rendű felperest



terhelő kötelezettség teljesítéséért. A felperesek helyzetének jogi megítélése eltérő, ezért személyüket illetően, külön kellett vizsgálni, hogy történtek-e olyan cselekmények, amelyek alkalmasak voltak az I. és a II. rendű felperessel szemben támasztott követelés és végrehajtási jog elévülésének megszakítására.

[32] Az előbbiek szerint az I. rendű felperes esetében a követelés és a végrehajtási jog elévülése nem következett be, ezzel szemben a II. rendű felperest illetően azt lehetett megállapítani, hogy a felmondó levél másolatának 2009. március 24-ei kézbesítését követően a II. rendű felperessel szembeni követelés elvülését megszakító körülmény, végrehajtási cselekmény nem következett be. A kölcsönszerződés felmondásával az alperes lejárttá és esedékessé tette a követelését, ezt követően a II. rendű felperes elleni végrehajtási kényszer közvetlen alkalmazásának feltételeit kellett volna megteremtenie, figyelemmel arra, hogy a II. rendű felperes közjegyzői okiratba foglaltan vállalt jelzálog-kötelezettséget.

[33] A közjegyzői okiratba foglalt követelés végrehajtásának feltételeit a Vht. 23/C. §-a tartalmazza. A rendelkezés (1) és (2) bekezdései szerint az okiratot készítő közjegyző végrehajtási záradékkal látja el a közjegyzői okiratot, ha az tartalmazza: a) szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást, b) a jogosult és a kötelezett nevét, c) a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét, d) a teljesítés módját és határidejét. Ha pedig a kötelezettség feltételnek vagy időpontnak a bekövetkezésétől függ, a végrehajthatósághoz az is szükséges, hogy a feltétel vagy időpont bekövetkezését közokirat tanúsítsa.

A Vht. 23/C. § (3) bekezdése értelmében pedig az okiratot készítő közjegyző végrehajtási záradékkal látja el a zálogszerződésről szóló közokiratot, ha a követelés teljesítési határideje letelt.

[34] Az alperes 2009. március 25-től kezdődően az öt éves elévülési időn belül a közvetlen végrehajtás alkalmazása érdekében a II. rendű felperest illetően nem tett lépést, 2019. július 26-án terjesztette elő a végrehajtás elrendelése iránti kérelmét, a végrehajtást a közjegyző 2019. szeptember 26-án rendelte el, de ekkor már az alperes követelése a II. rendű felperessel szemben elévült, a II. rendű felperes helytállási kötelezettsége elévülés folytán 2014. március 25-én megszűnt. A felülvizsgálati kérelemben említett „az alperes és a felperesek közötti kommunikáció” nem eredményezte a végrehajtási jog elévülésének megszakítását, erre végrehajtási cselekmények lettek volna alkalmasak.

[35] A kifejtettekből következően a Kúria a Pp. 424.§ (3) bekezdése alapján a jogerős határozatot hatályon kívül helyezte és a jogszabályoknak megfelelő, új – az I. és a II. rendű felperest illetően eltérő tartalmú – határozatot hozott.

[36] A Kúria döntése következtében a jogerős határozat nem köti az elsőfokú bíróságot, ebből következően jogosult arra, hogy az eljárást „egyéb” módon fejezze be.

## **Záró rész**

[37] A Kúria a Pp. 405.§ (1) bekezdése értelmében alkalmazott Pp. 83.§ (2) bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viselésről.

[38] A felperesek teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt kereseti és fellebbezési eljárási illeték viselése a Pp. 102.§ (1) és (6) bekezdéseiben és a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. január 31.

Dr. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. előadó bíró, dr. Szabó Klára s.k. bíró